

388. A jöttöd miként várjam

Vad Péter Zsigmond

1.A jöt - tőd mi - ként vár - jam, Ho - gyan fo - gad - ja - lak, Ó, Jé - zus, gyújts e
Ki min - de - nek - nek vá - gya, Ki lel - kem é - ke vagy?

szív - be' Most szent szö - vét - ne - ket, Hogy ke - res - sem és ért - sem Te szent tet - szé - se - det!

2. Ma Sionod hint néked Zöld pálmaágakat, És én is áldlak téged, Mondván zsoltárokat.
A szívem örvendezve Csak téged dicsőít, És buzgón zengedezve Hirdeti tetteid.

3. Ó, mit tettél te értem, Mint szerzél örömet! Nemrég még testem-lelkem Kínok közt szenvedett, És áldott országodból Én, jaj, kiűzettem; Te örök jóvoltodból Azt visszanyerhettem.
4. Én rút fogságban voltam, Te megszabadítál, És voltam gyalázatban, Te felmagasztaltál, És égi dicsőségre Te magad emeltél, És örök üdvösségre Te elsegítettél.
5. Az örök fényességből E földre mi hozott? A szerelmed, mely mennyből Engem itt meglátott! Mert láttad e világot S a tenger szenvedést: Otthagyván mennyországot, E földre hoztál fényt.
6. Ezt jól szívedbe véssed, Kit bánat ért vagy gyász, Kit lelki szenvedésed, Sok bűnöd megaláz! Ó, ne félj, közel van már A te segítséged, Mert Jézus, földre szállván, Hozza békességed.
7. Már éjjel-nappal nem kell Azon aggódnotok, Hogy pislákoló hittel Miként fogadjátok, Mert önként jön le hozzánk Az élő Szeretet, Örömet, békét hoz ránk A bűn és baj helyett.
8. Ó, ne féljetek tőle, Bár sok a bűn, a gond, Hisz elfedezi őket A mi hű Megváltónk! A megtérő szíveknek Ő üdvösséget hoz, A benne reménylőknek Ő békességet oszt.
9. Hát ne félj ellenségtől, Se mérges nyilától: A szabadítás eljön Az egek Urától! A győztes Jézus jön már, És győzelmet szerez, És zúg és zeng a zsoltár, A földön béke lesz.
10. Az Úr ítélni fogja Az öt ítéltet, De kebelére vonja Az őbenne hívót. Ó, jöjj el, Dicsőségünk, A lelkünk óhajtoz, Hisz te vagy örökségünk, Hát emelj magadhoz!

